

ПОЯСЪТ

Е, с Бога напред, братя. Щом е писано да се срещнем с вас в тоя час, ще ви разправя една история. Слушайте, и дано не ви дотегне.

Имало някога един поп. Той бил толкова богат, че в целия свят нямало друг като него, камо ли в селото, гдето живеел. Месари, колбасари, търговци – всички ходели при попа да купуват я прасета, я крави. Ала научили за богатия поп и дванайсетте разбойници, банда крадци и мошеници, върлуващи по онези места. Предводителят им рекъл:

– Хайде, момчета, стягайте се да вървите в селото, да видите каква е тая работа.

Преоблекли се двама от крадците в богаташки дрехи и тръгнали. Но когато пристигнали в селото, разбрали, че са минали вече две седмици откак попът е умрял и оставил осиротели попадията и един син на дванайсет години. Крадците се представили за месари и заразпитвали из селото кой може да им продаде свине и крави:

– Хей, добри хора, има ли някой за продан жива стока?

– Има.

– Че къде да идем?

– Ще идете при жената на оня поп, дето умря преди две седмици. Тя има толкова угоени прасета, че може да си купите и хиляда глави, ако искате.